

BLUDOVICKÝ INFORMÁTOR

Čtvrtletník bludovického sboru SCEAV | LEDEN-BŘEZEN 2015 | Cena 20,- Kč

Kdo by je neznal?

Pokud jste se 10. ledna 2015 zúčastnili 13. nadačního koncertu na záchranu varhan, byli jste s námi u toho, když se nově zrekonstruované varhany rozezněly v bludovickém chrámu v celé své kráse. Třemi zajímavými hosty slavnostního koncertu byli přátelé Martin Dejdar, Eva Vejmělková a Marta Wierzgoń, kteří koncert obohatili svými výjimečnými schopnostmi.

Unikátní zážitek z varhanní hudby dopřála svým posluchačům známá slezská varhanní umělkyně Marta Wierzgoń, která zahrála několik známých děl J. S. Bacha, J. K. Kuchaře a Césara Francka. Jejím velkým nepřítelem při hře byl studený chrám, neboť ve vytvořeném prostředí by se královský nástroj velmi rychle rozladil. Hra na studenou klaviaturu rozhodně nebyla příjemná, přesto výkon paní M. Wierzgoń byl grandiózní. Dlouholetou přítelkyní M. Wierzgoń byl náš druhý host koncertu – psychologka, spisovatelka a herečka Eva Vejmělková, která bludovický koncert moderovala. Připomeňme, že E. Vejmělková se v roli moderátorky ocitla již v roce 2012, kdy se konal 1. nadační koncert na záchranu varhan. Obě ženy pojí dlouholeté přátelství, neboť společně studovaly Ostravskou konzervatoř. Přestože se jejich profesní a životní cesty ubíraly různými směry, setkaly se po letech opět pod jednou střechou právě u nás, a to ještě se svým hereckým kolegou Martinem Dejdařem. Martina Dejdaře známe z televizní ob-

razovky již téměř tři desetiletí, mohli jsme jej zhlédnout ve filmech (Učitel tance), v pohádkách (Kouzla králů) a seriálech (Zdivočelá země, Comeback). Naše posluchače upoutal nejen svými vtipnými epizodami z natáčení, ale otevřel před námi i dveře svého soukromí a seznámil nás s tím, co jej v profesním životě dále čeká. Připomeňme, že herec M. Dejdar oslavil dne 11. března 2015 významné životní jubileum – 50 let. Naším milým hostům upřímně děkujeme a přejeme jim v jejich náročné práci hodně tvůrčích sil, životního elánu a zdraví.

S přípravou každého koncertu je spojeno velké množství organizačních prací, a proto děkujeme všem, kteří se na přípravě 13. nadačního koncertu a jeho doprovodného programu podíleli.

- Pavlína Volná

Fotogalerie

Vernisáž Pavla Tuleji

Tříkrálový koncert

Z balonikami na wesoło

Wakacje „nie wakacje”, dnia 26. 2. 2015, dzieci z religii oraz szkółki niedzielnej spotkały się w budynku fary naszego kościoła.

Pod kierownictwem pani katechетки Ewy Pawlas oraz pani pastor Pavlíny Volné jedenaścioro dzieci w dwóch drużynach rywalizowało, żeby się pobawić, a przede wszystkim dowiedzieć się czegoś nowego i ciekawego o Panu Bogu. Pierwsze hasło: „Pan Bóg słyszy, jak do niego wołam”, znajdowało się w nadmuchanych balonikach, które

dekorowały salkę, było głównym tematem opowiadania pani Pawlas. Dzieci upewniły się, iż Pan Bóg słyszy nasze prośby i pomaga nam rozwiązywać różne sytuacje. Hasło krzyżówki: „Cieszymy się na obóz letni”, zapraszało zaś dziewczynki oraz chłopców do spędzania wakacji wśród przyjaciół. Na spotkaniu nie brakowała piosenka, taniec i chwila twórcza, z której dzieci odniosły sobie do domu na pamiątkę karnawałową maskę na twarz pomalowaną wg. własnej fantazji.

Organizatorzy nie zapomnieli nawet o posiłku. Dziękujemy mamusiom, które przygotowały smaczne wypieki. Szkoda, że mile spędzony czas szybko mija. Było trzeba się pożegnać, ale wierzymy, iż nie na długo. Do zobaczenia na różnych imprezach, spotkaniach, nabożeństwach...

- Gabriela Kristenová

Zaujalo nás...

Výňatek ze Zprávy o životě Farního sboru SCEAV v Havířově Bludovicích za rok 2014, kterou přednesl pastor Vladislav Volný na Sborovém shromáždění 1. 3. 2015.

Velmi bych si přál, aby se zvýšila návštěvnost bohoslužeb. Hosté, kteří přicházejí na běžné nedělní bohoslužby, oprávněně vyjadřují údiv, že sbor, čítající více než tisíc členů, vykazuje nízkou návštěvnost na bohoslužbě. Návštěvnost se snížila např. v důsledku ukončení činnosti pěveckého sboru, jeho bývalí členové přicházejí na bohoslužbu spíše sporadicky. Větší návštěvnost by slušela i presbyterům, dorostencům a zpěvačkám Laudate.

Náš kostel se díky kulturním událostem pomalu otevírá široké veřejnosti. Stále se však musíme učit opouštět mentalitu izolovaného společenství a na nově příchozí nepohlížet jako na narušitele našeho „rodinného“ klimatu, nýbrž jako na ty, kteří by mohli naše společenství nejen rozšířit, ale také obohatit a nalézt v něm inspirace pro jejich každodenní život. Zdravé a silné společenství by mělo unést i lidi, kterým se v životě leccos nepodařilo, udělali chyby, možná i mnoho chyb. Sbor je místem chybujících lidí, kteří se se svými chybami nechtějí spokojit, nýbrž je chtějí s Boží pomocí zpracovat a pokud možno neopakovat.

Před několika lety jsem byl na našem sborovém zájezdu svědkem rozhovoru dvou jeho účastníků. Jedna z nich si posteskla nad – zřejmě z jejího pohledu – vysokou cenou zájezdu, druhá jí odpověděla slovy, která jsem si zapamatoval dodnes: „Já jsem zvyklá za hezké zážitky platit.“ Domnívám se, že k této realitě se blížíme i v církvi. Jdeme-li do kina, platíme. Platíme v divadle, za koncert, za dobré jídlo, za prohlídku hradu či zámku, platíme za wellness, saunu i bazén. Za zážitky platíme. Jen v církvi to doposud neplatilo. Ale odlukou státu od církve se situace mění. Církve je místo, které poskytuje určitý spirituální servis. Jestliže o něj lidé stojí, budou ochotni jej finančně ocenit. Po pravdě řečeno, většina o něj nestojí. Protože si vystačí v životě sami. Zatím. Možná, že se začnou zajímat později, ale docela možná, že nikdy. Ovšem religiozita je lidskou konstantou. Lidé ji buď budou pěstovat v církvi, anebo jinde. Naším přáním by mělo být, aby tak činili zde.

Nowe Prezbyterstwo, nowi Prezbyterzy Honorowi

Zebranie Zborowe, które odbyło się 1. marca b. r., wybrało nowych członków Prezbyterstwa Zboru ŚKEAW w Hawierzowie Błędowicach. Przedstawiamy nowych prezbyterów wybranych do Prezbyterstwa na kadencję 2015-2019: Ing. Grudziński Artur, Ing. Hlubinová Adéla, Hubálková Veronika, Klimsza Karel, Molinková Anna, Olšáková Miroslava, Mgr. Piechová Jarmila,

Przczkova Anna, Mgr. Rotter Ivo, Strnad Michal, Volný Rudolf, Židek Břetislav. Zastępcy prezbytera: Roman Lovich i Ondřej Rajdus.

Zebranie Zborowe postanowiło w wyjątkowy sposób uhonorować skarbniczkę Zboru p. Olgę Kotulową i odstepującego prezesa Rady cmentarnej p. Karola Cyża - mianować ich Honorowymi Prezbyterami Zboru.

Na swoim pierwszym zebraniu w nowym składzie Prezbyterstwo dokonało tajnego głosowania, w którym wybrało na nowego Kuratora p. Karola Klimszę.

Pastor razem z Prezbyterstwem są niezwykle wdzięczni p. Kotulowej i p. Cyżowi za pracę i trud jaki włożyli w wykonywanie ich obowiązków i życzą im wiele Bożego błogosławieństwa na dalszej drodze.

Jednocześnie życzą wielu sukcesów i Bożego wsparcia dla p. Karola Klimszy.

*Ale vám, kdo se bojíte mého jména, vzejde slunce spravedlnosti se zdravím na paprscích.
Malachiáš 3,20*

Vážení členové sboru, ať paprsky Velikonočního slunce dopadnou na všechna nemocná místa našich těl a neúživé oblasti našich duší a promění je uzdravujícím dotekem Kristových dlaní.

Życzymy wszystkim naszym Zborownikom, aby Wielkanoc ogarnęła Was nowymi szczęśliwymi przeżyciami, umocniła Waszą wiarę, podniosła na duchu i nappełniła Wasze serca radością.

Pastor Vladislav Volný

„Říká se, že přátelé jsou naši příbuzní,
které si sami vybíráme.
Ostatní, ti skuteční příbuzní,
jsou nám naděleni osudem a rodem.
Někdy je to pěkné nadělení.“

Miroslav Horníček

Blízcí jsou jako růže uprostřed pouště

Když jsem slyšel citát Miroslava Horníčka, po tváři mi přelétl úsměv. Chtěl bych se nyní s vámi nad ním zamyslet.

M. Horníček ve svém citátu říká, že přátelé jsou naši příbuzní, které si sami vybíráme. Položili jste si někdy otázku, jaký by byl svět bez nich? Chodili byste do školy, vzdělávali byste se, ale o přestávkách byste jen tiše seděli ve svých lavicích a koukali do zdi. Opravdu by se dalo žít bez přátel? Bez smíchu a radosti? Bez nezapomenutelných zážitků? Přátelé jsou možná to nejdůležitější a nejcennější na tomto světě. Život bez nich by se podobal osamocené růži uprostřed pouště. Každý z nás má v životě někoho, kdo je mu oporou a pomocí v každé situaci. Možná dokonce někoho, kdo by

byl schopen za svého přítele položit i vlastní život. Máme-li dobrého přítele, nejsme v tomto světě osamoceni.

Ve druhé části citátu zaznívají tato slova: Ostatní, ti skuteční příbuzní, jsou nám naděleni osudem a rodem. Někdy je to pěkné nadělení. Ano, s těmito slovy pana Horníčka musím souhlasit, neboť skuteční příbuzní jsou někdy opravdu pěkné nadělení: mnohdy musíme přihlížet tomu, jak naši mladší sourozenci jsou neustále opečováváni rodiči, poslouchat, jak starší sourozenci donekonečna pronášejí svá moudra. A co teprve rodiče? Nepřipadá vám, že s námi někdy zacházejí jako s loutkami? Stále říkají: „Udělej tohle, udělej tamto.“ Také si někdy pomyslíte, v jaké

rodině jste se to vůbec narodili? Podívejme se však na věc z druhé strany: myslíte si, že se jídlo ve vaší lednici samo nakoupilo? Že se oblečení ve vaší skříni samo vypralo a vyžehlilo? Darovali jste někdy vašemu otci kapesné? Rozhodně ne.

Pokud tedy budete chtít vašemu sourozenci něco oplatit, raději se na něj usmějte a řekněte mu, že ho máte rád. Až budete chtít vytknout vaší matce, že jsou na oběd fazole, poděkujte jí za čas strávený vařením.

Pamatujte, blízcí a přátelé jsou to nejcennější, co v životě můžeme mít. Držme se jich jako mládě své matky.

- Frederik Volný (vítězná práce na Olympiádě z českého jazyka)

Na co se můžete těšit v bludovickém sboru?

15. dubna v 18 h – koncert manželů Kovaříkových

16. dubna v 19 h – koncert Věry Martinové

17. května v 8.30 h – slavnost konfirmace

24. května v 16 h – zahradní slavnost

7. června v 8.30 h – oslava Dne dětí

Velkopáteční kázání

Syn člověka nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé.

(Evangelium podle Matouše 20,28)

My kážeme Krista ukřižovaného. Pro Židy je to kámen úrazu, pro ostatní bláznovství, ale pro povolané, jak pro Židy, tak pro Řeky, je Kristus Boží moc a Boží moudrost.

(1. List Korintským 1,23-24)

Kříž Ježíše Krista je tajemství, které odhalujeme vždy jen z části.

Dokonce i člověk, který denně činí znamení kříže na svém čele, ústech či hrudi, objevuje význam tohoto gesta po celý život. Dnes bychom se mohli společně pokusit pohlédnout na kříž jako na vzácný drahokam, řekněme diamant, na který dopadají paprsky světla z různých úhlů a díky tomu nám dovolují spatřit jej vždy v novém světle. A třeba v něm uvidět to, co jsme dosud nikdy neviděli.

V průběhu křesťanských dějin bychom mohli dokonce vystopovat, jak se jednotlivé epochy lišily v tom, co považovaly v události Kristova ukřižování za nejdůležitější a co bylo naopak mimo jejich vykladačský zájem.

V židovském náboženství byl například detailně propracován obětní systém. Lidé byli vedeni k citlivosti vůči svým vinám. Hříšné jednání bylo přesně vymezeno. Hřích, kterého se člověk dopustil, nemohl zůstat neodčiněn. Trest mohl být ovšem delegován na smírčí oběť, nejčastěji zvířecí.

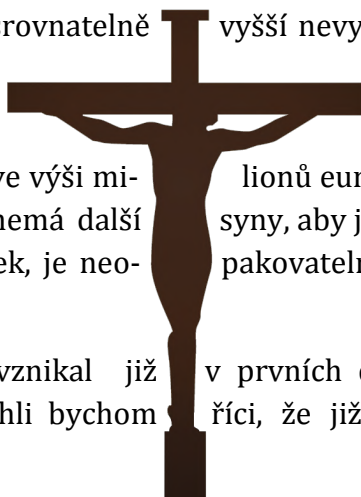
Díky zmíněnému náboženskému prostředí a formaci, která v něm probíhala, mohli Ježíšovi současníci vnímat kříž jako oltář, rozpínající se mezi zemí a nebem. A přeci bylo s ukřižováním Ježíše něco jinak. Především: na zmíněném oltáři neumírala zvířecí, nýbrž lidská oběť! To ovšem znamená, že tato oběť má nejen nesrovnatelně vyšší nevyčísitelnou hodnotu, ale také že její dosah je univerzální, týká se všech.

Každý lidský život je zatížen dluhem. Bůh je iniciátorem oddlužení lidských vin. Dluh není ve výši milionů eur. Má cenu života. Boží Syn, Ježíš Kristus, tuto oběť syny, aby je posílal na svět každé dva tisíce let. To, co se odehrávalo v onen Velký pátek, je neopakovatelná a patrně také nejvýznamnější událost v dějinách lidstva.

Nový zákon, který vznikl již v prvních desetiletích po Velkém pátku, toto téma rozvíjí v mnoha variacích. Mohli bychom říci, že již tam byl kříž prezentován v jeho proměnlivé diamantové podobě.

Svědkové Ježíšova ukřižování a následné generace si ovšem byli vědomi, že výklad, kterým oni doprovázejí historickou událost Ježíšova ukřižování, nemusí být přijatelný pro lidi z odlišného kulturního a náboženského prostředí. Představa lidské oběti za hřích jim mohla právem znít cize, ba absurdně.

A proto velmi usilovně přemýšleli, jak univerzální význam velkopátečního dramatu přetlumočit do jiného jazykového a myšlenkového kódu. Ovšem lze hovořit o významu něčí smrti a zcela přitom pominout obsah jeho života? Asi jen stěží.

Ježíšův život byl jedinečný a nenapodobitelný v tom, jak Ježíš dokázal dosvědčit Boží blízkost. Každého, kdo se s ním setkal, fascinovalo, v jakém hlubokém osobním vztahu s Bohem Ježíš žije. A tuto vztahovou zkušenost si Ježíš neuzurpoval pouze pro sebe. Naopak, zval do ní každého, každého člověka, nezávisle na jeho kvalitách, výkonech, dobrých skutcích či vině. Vstoupit do tak důvěrného vztahu s Bohem přeci musela být životní výhra!

Životní výhra možná, ale co když tě někdo, podobně jako Ježíše, pomluví, obviní, obžaluje, bude proti tobě křivě svědčit, veřejně se vysloví pro tvou popravu a také se bude podílet na její realizaci? Co pak, když skončíš jako falešný prorok a společenský rebel mezi dvěma zločinci?

To aby pak jeden čekal, že se tě Bůh, na kterého jsi vsadil všechno, nějak zastane! A skutečně. Bůh na svého Miláčka nezapomněl. Nedovolil, aby se jeho tělo stalo potravou pro hrob a jeho poselství další kapitolou v dějinách lidských utopí.

Nikoli. Vrátime-li se k naší analogii s diamantem z úvodu, mohli bychom říci, že ve světle paprsků velikonočního slunce bylo možné spatřit, jak se Velkopáteční kříž, vnímaný Ježíšovými současníky jako zeď, o kterou se rozbíjí všechny naděje, ve velikonoční ráno postupně proměňuje v most, který otevírá cestu k Božímu životu.

Jeden člověk, který před nějakým časem navštívil náš kostel, byl překvapen, že kazatelna je umístěna nad Ježíšovým obrazem. Vzbuzovalo to v něm otázku, zda to není v rozporu s významem, jaký přikládáme Ježíšově autoritě. Druhý mu na to odpověděl: no jo, jenže ten na obraze už je dva tisíce let mrtvý!

Dovolím si tvrdit, že to možná nebylo ani dva tisíce let, ale jen tři nebo čtyři desetiletí. Skutečně, pro mnohé naše přátele, příbuzné a známé Bůh nebyl zabit kdysi dávno na kříži. Možná se tak stalo docela nedávno, v jejich současnosti. Nepočítají s Bohem, stejně jako s ním nepočítají moderní technologie, ekonomické teorie, mnohé filozofické a psychologické směry, které se obejdou bez někoho tam nahoře, a oni se to rychle naučili také.

Možná, že Bůh v nás umírá dosud, pozvolna, ale neodkladně. Jeho agónii doprovází vědomí, že ten, který nám byl milujícím Otcem, laskavým Pastýřem, který nás v životě doprovázel, se kterým jsme hovořili, který nás ujišťoval, že jsme jeho, a který nás chtěl dovést až k sobě do nebe, přestává být předmětem naší touhy, ba dokonce přestává být zcela, je mrtvý.

Jestliže se naposledy vrátím k přirovnání z úvodu, mohl bych se odvážit tvrzení, že je dnes nemálo těch, kteří při pohledu na kříž postrádají světlo, které umožňuje vidět v události kříže drahokam, prozařující mnohé životní temnoty dosud nespátřenou krásou a smyslem. To světlo je Božím velikonočním darem. Prosme o něj a bude nám dáno! Amen.

*Velkopáteční kázání pronesené pastorem Vladislavem Volným na bohoslužbě
3. dubna 2015 v evangelickém kostele v Havířově Bludovicích*

BLUDOVICKÉ OZVĚNY

Křty

65 let

Vojtěch Petrovský, Vojtěch a Martina Petrovští

Břetislav Potáč, Havířov – Město

Adriana Dresslerová, Jan Dressler a Jana Darfášová

Matěj Pach, Milan a Kateřina Pachovi

60 let

Adam Szewczyk, Jakub a Magda Szewczykové

František Jarzabek, Havířov – Město

Magdalena Bystoňová, Havířov – Bludovice

Ivan Jedlička, Havířov – Bludovice

Jubilanté

Hubert Bilan, Havířov – Bludovice

85 let

Zdeňka Galgonková, Havířov – Datyně

Alena Kubienová, Havířov – Bludovice

Anna Kubiczková, Havířov – Bludovice

Halina Hermanová, Havířov – Bludovice

80 let

55 let

Ph. Mgr. Janina Folwarczna, Havířov – Bludovice

Marta Kędziorová, Havířov – Bludovice

Natalia Molínková, Havířov – Datyně

50 let

Marta Bystroňová, Havířov – Bludovice

Darina Krygielová, Havířov – Bludovice

Anna Balonová, Havířov – Datyně

Petr Fukala, Havířov – Město

75 let

Josef Ptak, Havířov – Podlesí

Pohřby

Tadeasz Jaworek, Havířov – Bludovice

Zuzana Pindurová, 86 let, Havířov – Šumbark

Václav Folvarčný, 85 let, Havířov – Město

70 let

Vanda Szabadoszová, Havířov – Datyně

Anna Ciencialová, 75 let, Havířov – Bludovice

BLUDOVICKÝ INFORMÁTOR - ČTVRTLETNÍK BLUDOVICKÉHO SBORU SLEZSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ A.V.

ADRESA REDAKCE: Selská 12, 736 01 Havířov

REDAKCE: Mgr. Pavlína Volná

SAZBA: Milan Maček

